

Pořad bohoslužeb

Farnost Křtiny: farní kostel, Březina a Bukovinka; farní kostel Babice
od 11.12. do 18.12. 2016

Neděle 11.12. - 3. ADVENTNÍ roku „A“ - památka sv. Damasa I. se liturgicky neslaví, jmeniny má Dana
7:30 KŘTINY - za + Marii Hladkou, manžela, syna a živou rodinu - o Lubomír a Babice v 10:45 h.
10:30 KŘTINY - za Rudolfa a Štěpánku Sehnalovy a Stanislava Plcha - o Jiří
11:45 KŘTINY - křest Maxmiliána Májka z Dobřínska - o Petr Rossler
9:00 BUKOVINKA - za rodiče Zellerovy, Králíčkovy, Stehlíkovy a Kellnerovy - o Jiří
9:00 BŘEZINA - za - o Lubomír

Pondělí 12.12. - v církv.kal. je památka Panny Marie Guadalupské, podle občan. Kal. má jmeniny Simona
7:30 KŘTINY - za nejmenší (ještě nenarozené)a za matky v tísní a pomoc pro ně - o Lubomír
18:15 MODLITBY MATEK, 19:30 h. setkání ekonomické rady farnosti

Úterý 13.12. - sv. Lucie, Lucie; rekolekce Sloup
7:30 KŘTINY - za poutníky - o Lubomír

Středa 14.12. - sv. Jana od Kříže, Lydie
7:30 KŘTINY - za poutníky - o Lubomír, a Babice 17 h.
16:00 BŘEZINA - na poděkování od poutníků z Lulče a Tučap - o Jan, Babice 17:00 h. - o Jan

Čtvrtek 15.12. - sv. Valeriána, Radana
7:30 KŘTINY - za farníky místo 18/12 2016 - o Jan
9:00 SANTINI - na úmysl poutníků - o Lubomír
17:00 BUKOVINKA - za - o Lubomír

Pátek 16.12. - sv. Adelhaidy, Albína
6:45 KŘTINY - za Boží požehnání pro celou rodinu, za kněze a duše v očistci - o Lubomír
18:00 KŘTINY - na poděkování za 18 let manželství a za ž. a + rodinu Vandasovu a Dvořákovu - o Jan

Sobota 17.12. - sv. Lazara, Daniel; 1990 zemřel P. Jaroslav SAMSON, kaplan ve Křtinách od r. 1947, farář 1957 - 1973, zpovídání v Jedovnicích od 9:30 h.
6:45 KŘTINY- za zemřelé kněze, rodiče a dobrodince - o Jan, Babice 6:45 h. - o Lubomír
14:30 pohřeb Arnošta Hlouška z Habrůvky
19:30 u kostela v Babicích představení Betlém se zpěvy

Neděle 18.12. - 4. ADVENTNÍ roku „A“ - sv. Rufa a Zosima, Miloslav; zpovídání v Blansku od 14:30 h.
7:30 KŘTINY - za rodiče Šebelovy, Kupčikovy, vnučku Olgu a dvoje zemřelé rodiče - o Jan
10:30 KŘTINY - za Miroslava Bednáře, jeho rodiče a Marii Krátkou - o Jan
9:00 BUKOVINKA - za rodiče Fialovy a syna, za živou a zemřelou rodinu, na poděkování s prosbou o Boží pomoc a ochranu - o Lubomír
9:00 BŘEZINA - za farníky - o Jan

OHLÁŠKY 11/12.:

ČIST VŠUDE:

1 Svátky v týdnu: zítra je Panny Marie Guadalupské, v úterý sv. Lucie.

2 Příští neděle je čtvrtá adventní. Zpovídat se bude v sobotu dopoledne v Jedovnicích a v neděli odpoledne v Blansku.

JEN VE KŘTINÁCH Zemřel Arnošt Hloušek z Habrůvky. Odpočinutí věčné, dej mu a všem zemřelým, Pane, ... (a světlo věčné ...) **Mše svaté jsou** každý den v 7:30, ale v pátek a v sobotu budou roaráty už o ¾ na 7, tedy v 6:45 hodin. Večerní bude jen v pátek, v 18 hodin. Příští neděli budou mše svaté v 7:30h za rodiče Šebelovy, Kupčikovy, vnučku Olgu a dvoje zemřelé rodiče a v 10:30 h za Miroslava Bednáře, jeho rodiče a Marii Krátkou. U adventního věnce si můžete vzít listy pro duchovní dárky Pánu Ježíši k jeho narozeninám.

JEN V BŘEZINĚ Ve středu je mše svatá v 16 hodin na poděkování od poutníků z Lulče a Tučap, příští neděli bude v 9 za farníky.

JEN V BUKOVINCE **Ve čtvrtek je mše svatá v 5 hodin večer** za farníky, zvláště za nemocné a příští neděli v 9 hodin za rodiče Zellerovy, Králíčkovy, Stehlíkovy a Kellnerovy.

I.) Nejprve si poslechneme Slovo Boží: Čtení z knihy Tobíáš (1,9-20)

II.) Následuje vlídný příběh ze strany 15 - Kisa Gotami a hořčičná semínka. Tak se jmenovala japonská žena, které zemřel malý syn a ona se s tím nemohla smířit. Jeden mudrc jí vlídně poradil.

Kisa Gotami, což znamená „slabá žena“, měla syna útlého věku a ten byl sluncem jejího života. Naneštěstí chlapec zemřel ještě předtím, než mohl vyrůst, aby mohl běhat a sám si hrát. Bolest, kterou žena cítila, byla tak nezměrná, že odmítla synovu smrt přijmout. V zoufalství začala procházet ulicemi města s mrtvým synem v náručí. Zavítala do každého domu, bouchala na dveře a úpěnlivě prosila: „Dejte mi, prosím, lék pro mého syna!“ Lidé si řekli, že se zbláznila. Vysmívali se jí a říkali: „Pro mrtvé léky neexistují.“ Ona se však chovala tak, jako by nic neslyšela, a nepřestávala o léky žadonit. Až jednoho dne spatřil ženu jeden stařec a ihned pochopil, že její pomatenost pramení z bolesti, kterou jí způsobila synova smrt. Namísto výsměchu jí dal následující radu: „Ženo, jediná osoba, která by mohla vědět o léku pro tvého syna, je mudrc z kláštera. Požádej ho o lék pro svého syna.“ Kisa Gotami cítila, že stařec mluvil pravdu, a tak se s tělem svého syna vydala za mudrcem do kláštera. Netrpělivě přistoupila k židli, kde seděl. „Potřebuji lék pro svého syna, pane,“ řekla žena.

Mudrc ji s úsměvem na tváři pokojně odpověděl: „To je dobře, že jsi přišla. Teď je zapotřebí udělat následující: Musíš bez výjimky navštívit každý dům ve městě a v každém z nich požádáš o malíčka hořčičná zrníčka. Nemůžeš je však přijmout od každého. Vezmeš si hořčičná zrnka jen v těch domech, kde nikdy nikdo nezemřel.“ Žena návrh přijala bez zaváhání a radostně se vrátila do města. V prvním domě, kde zaklepal na dveře, se představila takto: „Jsem Gotami a posílá mě mudrc. Prosím vás, dejte mi malá hořčičná semínka. Potřebuji je jako lék pro svého syna.“ Když jí semínka předali, zeptala se: „Než semínka přijmu, odpovězte mi: Zemřel už někdo v tomto domě?“ Obyvatelé domu jí odpověděli: „Jistě! V tomto domě zemřelo již bezpočet lidí.“ Žena tedy odvětila: „V tom případě musím jít do dalšího domu. Mudrc mluvil v tomto ohledu velmi jasně. Můžu přijmout hořčičná semínka pouze v domech, které dosud nikdy nenavštívila smrt.“ Obcházela město a klepala na další a další dveře. Ale vždycky se jí dostalo stejné odpovědi. Nenašla ani jeden dům, který by smrt nikdy nenavštívila. Nakonec pochopila, proč byla poslána na tak zoufalou sbírku. Opustila tedy město a odhodlala se pohřbít svého syna.

Po návratu do kláštera ji přijal mudrc a s milým úsměvem se jí zeptal: „Milá Gotami, vydala ses hledat hořčičná semínka do domů, kde nikdo nezemřel, jak jsem ti pověděl?“ A ona odpověděla: „Pane, neexistuje dům, kde by nepoznali smrt. Celé lidstvo ji okusilo. Můj milovaný syn také zemřel. Neexistuje lék na tuto situaci; nezbyvá nám než ho pohřbít. Děkuji ti.“

III.) Na závěr úvaha benediktinského mnicha P. Anselma Grüna:

V řeči o posledním soudu, jak ji zaznamenal svatý Matouš (srov. Mt 25), se zmiňuje pouze šest skutků milosrdenství, a přesto k nim byl už ve čtvrtém století připojen ještě sedmý: „pohřbívat mrtvé“. Směrodatný byl výrok starozákonního Tobíáše, příkladného zbožného Žida.

Ve všech kulturách a náboženstvích se rozvinuly obřady pro pohřbívání a loučení se zemřelými. Pohřbívání mrtvé patřilo k projevům úcty a uznání lidské důstojnosti. Dále to byl projev víry, že zemřelý nebude vymazán z paměti a že nepřestane existovat. Kultury mrtvých vycházejí vždycky z předpokladu, že zemřelý bude žít jiným způsobem na onom světě. Proto je mu prokazována čest a s jeho ostatky se nakládá uctivě. To nejhorší, co se mohlo Izraelitovi přihodit, bylo, že jeho mrtvola zůstala ponechána za pokrm divé zvěři. Každého věřícího Žida to z duše trápilo. Pohřbívání mrtvé znamená rozloučit se s nimi důstojným způsobem. Tam, kde to není možné, například na útěku nebo ve válce, zůstává hluboká bolest. Proto se vojáci dokonce i uprostřed válečné vřavy snažili důstojně pohřbívání své padlé kamarády. Ve velkých městech se dnes koná mnoho anonymních pohřbů. Rodinní příslušníci se odmítají vypořádat s pohřbem a truchlením nad zesnulým - snaží se to s mrtvým „vyříditi“ anonymně. Ale už v pouhém slově „vyříditi“ vězí něco nelidského. Na zesnulého už se nehledí jako na člověka, kterému druzí za mnohé vděčí, jako na člověka, s nímž se v životě dělili o radosti a starosti, ale už jen jako na bezcennou věc, které je zapotřebí se nějak zbavit. V té tendenci anonymních pohřbů se projevuje dávka nelidskosti, která se v některých kruzích velice rychle šíří. Proto je tím důležitější hledat dnes takové způsoby pohřbu, které by byly důstojné člověka. Patří sem i to, že si uděláme na rozloučení se zemřelým dostatek času.

Neměli bychom všechno přenechávat jen pohřební službě nebo knězi. Přiložit ruku k dílu znamená dotknout se zemřelého, umýt ho a obléci. Jednat znamená také podílet se na uspořádání pohřbu, říci knězi, čím pro nás byl zemřelý důležitý. Můžeme navrhnout, jak by měl probíhat pohřební obřad a zádušní mše svatá. Když zemřela moje maminka, sedli jsme si se sourozenci a přemýšleli jsme, které kostelní písně ráda zpívala. Svěřila nám už před smrtí, že by si přála, abychom jí nad hrobem

zazpívali její oblíbenou mariánskou píseň. Při zádušní mši si zase přála jinou píseň a my jsme její přání splnili.

Pamatovat na zemřelé neznamená utíkat do minulosti. Spíše jde o to pochopit poselství, kterým se na nás zesnulí obracejí svým životem a smrtí. Vzpomínání a rozloučení vyžadují konkrétní formy. Patří k nim vyprávět si, na co si vzpomínáme a co hrálo v životě zemřelých důležitou roli, čím se zabývali a z jakých pramenů čerpali pro svůj život. Patří sem i láskyplná péče o hrob. Truchlení vyžaduje konkrétní místo. Hrob je tím místem, kde náš smutek dostává konkrétní podobu. Úcta k zemřelému se projevuje právě naší péčí o jeho hrob. Dříve se pohřbu účastnila celá vesnice a vyjadřovala tak vztah k zemřelému a svou vděčnost. Dalším způsobem, jak žít v dnešní době sedmý skutek milosrdenství, by mohla být právě účast na pohřbu člověka, který pro nás něco znamenal. Josef z Arimatie pohřbil Pána Ježíše do své hrobky. „Přitom ho doprovázely ženy, které přišly (s Ježíšem) z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti“ (Lk 23,55-56). Chtěly Ježíšovi připravit důstojný pohřeb a po šabatě se vrátit, aby pomazaly jeho tělo vonnými mastmi. Tímto pomazáním vyjádřily Ježíšovi celou svou lásku, kterou mu hodlaly prokázat i po jeho smrti. To je pravý smysl sedmého skutku milosrdenství - projevit lásku až za hrob těm, kteří nám za života byli drazí. Ženy se tak zachovaly navzdory mínění šířenému Římany a velekněžími, že Ježíš byl zločinec. Svým láskyplným gestem tak chtěly ukázat, že Ježíš byl skutečně člověk spravedlivý (srov. Lk 23,47) a že v něm láska zvítězila nad smrtí.